

РЕШЕНИЕ

№ 309

Гр. София, 13 юли 2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, Второ наказателно отделение, в открито съдебно заседание на двадесет и втори юни през две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: САВКА СТОЯНОВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. ЛИДИЯ СТОЯНОВА

2. БИСЕР ТРОЯНОВ

при участието на секретаря Кристина Павлова

и в присъствието на прокурора Атанас Гебрев

разгледа докладваното от съдия Троянов

наказателно дело № 888 по описа за 2012 г.

Касационното производство е образувано по жалба на подсъдимия М. Ц. Л., чрез служебния му защитник адвокат В. Д., против решение № 56 от 12.03.2012 год. по в.н.о.х.д. № 71/2012 год. на Софийски апелативен съд, Наказателна колегия, 6 състав, с искане за неговата отмяна и оправдаването на подсъдимия или при алтернатива за връщане на делото за ново разглеждане.

Подсъдимият се позовава на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК.

В жалбата си твърди, че неправилно съдът оценил доказателствата по делото. Не били установени свидетели-очевидци на убийството, не били открити дактилоскопни отпечатьци и биологичен материал по изследваните предмети, които да изхождат от подсъдимия, поради което той неправилно е бил осъден. Не била намерена и синята шапка с козирка, коментирана по делото, която подсъдимият желаел да се изследва и тъй като не бил събран в пълнота доказателствения материал по делото били нарушени неговите процесуални права, чиято охрана налагала връщане на делото за ново разглеждане на фазата на досъдебното производство.

В съдебно заседание защитата подновява изложените в касационната жалба доводи и искания.

Гражданските ищци и частни обвинители М. Н. Н., З. Н. А. и М. Т. Я. не вземат становище пред касационната инстанция. Техният повереник адвокат А. Ж. изразява становище за неоснователност на постъпилата касационна жалба и настоява за потвърждаване на атакувания въззивен съдебен акт.

Представителят на Върховната касационна прокуратура счита жалбата на подсъдимия за неоснователна, поради доказаност на престъплението и липса на процесуални нарушения, които да налагат повторното разглеждане на делото. Пледира за оставяне в сила на решението на апелативния съд.

В последна дума подсъдимият М. Ц. Л. твърди, че не е извършил убийството.

Върховният касационен съд, след като обсъди доводите на жалбата, изложените от страните съображения и извърши касационната проверка в законоустановените предели, намери следното:

С присъда № 27 от 30.09.2011 г. по н.о.х.д. № 303/2011 г. Софийският окръжен съд, Наказателна колегия, 4 състав, признал подсъдимия М. Ц. Л., за виновен в това, че на 27.08.2009 г. в с. В. Т., С. обл, в къща в местността „Ж.“, умишлено умъртвил по особено мъчителен начин и при условията на опасен рецидив Е. Я. Т., поради което и на основание чл. 116, ал.

1, т. 6, пр. 2 и т. 12, пр. 1, вр. чл. 115, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК му наложил наказание доживотен затвор без замяна, който да се изпълни при първоначален специален режим в затвор от закрит тип.

Подсъдимият бил осъден да заплати на децата на убитата: М. Н. Н. и З. Н. А., както и на майката на убитата М. Т. Я., обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер по 70 000 лева за всеки, заедно със законната лихва от 27.08.2009 г. до окончателното им изплащане, като за разликата до сто хиляди лева гражданските искове били отхвърлени.

С решение № 56 от 12.03.2012 год. по в.н.о.х.д. № 71/ 2012 год. Софийският апелативен съд, Наказателна колегия, 6 състав, изменил присъдата, като оправдал подсъдимия да е извършил престъплението при условията на опасен рецидив по чл. 29, ал. 1, б. „Б“ от НК и намалил наложеното му наказание от „доживотен затвор без замяна“ в „доживотен затвор“, а в останалата част потвърдил първоинстанционния съдебен акт.

Твърдението на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения при оценката на доказателствата е неоснователно. То е неконкретизирано и липсват обстоятелствени съображения в негова подкрепа.

При разглеждане на делото и двете съдебни инстанции са изложили изчерпателни изводи по приобщените доказателствени източници. Обсъдени са всички доказателствени средства и е направена съвкупна преценка за разкритите чрез тях факти. Обемът от доказателства е бил достатъчен да изгради категорични изводи за осъщественото престъпление и участието на подсъдимия М. Л. в него. Отсъствието на свидетели, които пряко да са възприели убийството, е преодоляно с приобщаването на обясненията на подсъдимия, дадени по реда на чл. 222 от НПК, които внимателно са били съпоставени с резултатите от проведеното ДНК-изследване на биологичен материал, иззет от поднокътното пространство от тялото на убитата. Съдилищата са извели аргументирани съображения, с които приемат с доверие самопризнанията на дееца. Съобщеното от него като начин на умъртвяване на пострадалата и неговите действия след смъртта по отрязване на лявата гръд с шпакла, оставянето им на пода и очертаване на кръст на челото логично съответства на откритите при огледа на трупа и на местопрестъплението обективни медицински находки. Приетите експертни изводи отнасят принадлежността на открития под ноктите на убитата клетъчен материал към подсъдимия и логично посочват причината за това като последица от борбата на жертвата по време на душене. Самопризнанията на подсъдимия М. Л. не са останали изолирани, а подкрепени в своето доказателствено и логично единство с резултатите от проведените огледи и експертните проучвания.

Въззивният съд е изследвал обективно, всестранно и пълно целия доказателствен материал. Показанията на разпитаните по делото свидетели, включително и на приобщените чрез прочит, са били взети предвид според точния смисъл на разказаното. Не се откриват процесуални нарушения, свързани с доказателствения анализ. Действителната фактическа обстановка не е изопачена и съответства на фактите, приети за установени по делото.

Доказателствените изводи не са останали компрометирани с възражението на защита за отсъствие на дактилоскопни следи от дееца във вилния имот, както и с липсата на синя шапка с козирка, коментирана от пострадалата приживе в телефонен разговор с дъщеря ѝ, свид. З. А. Доказателственият обем е бил напълно достатъчен да обоснове сигурни изводи за реализираното от подсъдимия М. Ц. Л. убийство на Е. Я. Т., а наведените в касационната жалба твърдения не са в състояние да ги разколебаят.

Желанието на касатора делото да бъде върнато за ново разглеждане на фазата на досъдебното производство, за да се издири и подложи на изследване синята шапка с козирка, не може да бъде споделено. Чуждата шапка е била намерена от пострадалата във вилата с предположението, че е на лицето, взломило прозорец в сградата и проникнало вътре. За това обстоятелство, както и обстановката по разбитата вила, пострадалата Е. Т. разказала по телефона на дъщеря си няколко часа преди да бъде убита. На следващия ден, при извършените огледи, шапката не била открита. Фактите по делото разкриват, че подсъдимият Л. не е задържан на местопрестъплението, а година и половина по-късно. При тези фактически констатации липсва основание да се приеме, че неоткритата вещ може да има съществено значение за правилното решаване на делото. Искане за попълване на доказателствения обем с тази вещ не е правено от подсъдимия или от друга страна в процеса. В хода на наказателното производство никой не е съобщил за нейното местонахождение, поради което отсъства и надеждна вероятност шапката да бъде намерена, ако бъде предприето нейното издиране. Връщането на делото за ново разглеждане може да бъде оправдано само при допуснато съществено нарушение на процесуалните права на подсъдимия, породено от неоснователен отказ да се събере и провери доказателство от съществено значение за разкриване на обективната истина и за правилното решаване на делото. При всички случаи от събраните по делото доказателства трябва да може да се изведе сигурен извод за възможното откриване на нужното доказателство, за да бъде то надлежно приобщено и да послужи за изграждане на доказателствените и правните изводи.

Доказателственият обем, събран в хода на процеса, не разкрива нито нуждата от издирване и изследване на синя шапка с козирка, нито представя своеобразна доказателствена непълнота, компрометираща съдебните изводи. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба съществено нарушение на процесуалните права на подсъдимия.

Доводът на касатора за допуснато нарушение на материалния закон се изчерпва с твърдението, че той не е извършил престъплението, за което е осъден. Отсъствието на конкретни аргументи не предполага излагането на допълнителни правни съображения по направения довод. Правната страна на извършеното престъпление правилно е квалифицирана по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 2 и т. 12, пр. 1, вр. чл. 115, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК, за което съдилищата са изложили изчерпателни изводи.

Касационната жалба не съдържа довод за явна несправедливост на наложеното наказание, поради което в законоустановените предели настоящият касационен съдебен състав не разполага с възможността да разглежда непредявено правно основание.

Изложените в жалбата на подсъдимия М. Ц. Л. искания като неоснователни следва да бъдат отхвърлена, а атакуваното въззивно съдебно решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Върховният касационен съд, по изложените съображения и на основание чл. 354, ал. 1, т. 1 от НПК

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 56 от 12.03.2012 год. по в.н.о.х.д. № 71/ 2012 год. на Софийски апелативен съд, Наказателна колегия, 6 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: [подпис]

[подпис]